

Arrest

nr. 111 993 van 15 oktober 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Azerbeidzjaanse nationaliteit te zijn, op 7 mei 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt van 15 januari 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 september 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienden op 29 oktober 2012 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

1.2. Op 15 januari 2013 besliste de gemachtigde om deze aanvraag onontvankelijk te verklaren. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven als volgt luiden:

“Mijnheer de Burgemeester,

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 29.10.2012 bij onze diensten werd ingediend door:

K, Rozi (R.R.: xxx)

nationaliteit: Azerbeidzjan geboren te Kiriz Dane (...)1970

A. A. (...)1967 + kinderen

adres: (...) 2800 MECHELEN

In toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

Artikel 9ter §3 - 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het K6 van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 26.10.2012 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bovendien werd in de initiële aanvraag dd. 29.10.2012 geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initieel aanvraag (Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011). Bij gebrek aan een van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.

Betrokkene legt bij zijn aanvraag een bijlage voor aangaande de medische toestand van betrokkene. Er kan met deze bijlage echter geen rekening gehouden worden gezien er op het standaard medisch getuigschrift niet verwezen wordt naar deze bijlage, noch voldoet deze bijlage aan het model vereist door Art.9ter §1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24,01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007”.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren, in twee onderdelen van een enig middel, de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de vreemdelingenwet, schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de schending van de materiele motiveringsplicht, de schending rechten van verdediging, de schending van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel en de beginselen van behoorlijk bestuur.

2.2. Verzoekers lichten hun enig middel volgt toe: *“EERSTE MIDDEL: Schending van art. 9 TER Vreemdelingenwet 15 december 1980 Schending beginsel dat elke bestuurshandeling door een materieel motief moet worden gedragen (materiele motiveringsplicht). Schending rechten van verdediging. Schending van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel en de beginselen van behoorlijk bestuur. In de bestreden beslissing wordt ten onrechte beweerd dat de aanvraag onontvankelijk zou zijn bij gebrek aan correct ingevuld medisch getuigschrift. Deze argumentatie is niet correct in die zin dat er bij de aanvraag wel degelijk een medisch getuigschrift werd gevoegd dat ook voldoet aan alle voorwaarden die vervuld dienen te worden teneinde de adviserend-geneesheer toe te laten een oordeel ten gronde te vellen. In het verzoekschrift - die naar het oordeel van verzoeker als een en ondeelbaar geheel met het standaard medisch getuigschrift en gebeurlijke bijlagen en nodige identiteitsdocumenten het aanvraagdossier uitmaakt, wordt expliciet vermeld: Wat de medische problematiek betreft, is het zo dat mev. R. K. dagdagelijks zeer ernstige psychische problemen ondervindt Zij heeft last van ernstige angststoornissen, met ernstige spanningshoofdpijn, concentratie en geheugenstoornissen, permanente slapeloosheid, ongewone dagmoetheid, gebrek aan eetlust, algemene zwakheid. Zij wordt geconfronteerd met gevoelens van extreme angst. Cliënte kan in een dergelijke toestand onmogelijk terugkeren naar haar land van herkomst aangezien voormelde klachten nu juist zijn ontstaan door gebeurtenissen in dit land van herkomst en de gevolgen voor de pathologie*

van cliënte ingeval van een terugkeer nefast zullen zijn. (...) Cliënte kan nog onmogelijk een normaal leven leiden door haar ziekte-toestand die erg invaliderend is en adequate medische behandeling behoeft.

In het medisch getuigschrift wordt expliciet in dit verband vermeld: Gegeneraliseerde angststoornis: PTSD, Trauma in thuisland, PTSD waarvoor psychologische opvolging gebeurt. Angststoornis

De vaststelling van deze vermeldingen tonen reeds duidelijk aan dat de motivering van de bestreden beslissing totaal kaduuk is, en de beslissing strijdt met het art. 9 TER VW, in de zin dat alle elementen voorliggen. Het redelijks- en zorgvuldigheidsbeginsel evenals de beginselen van behoorlijk bestuur vereisen dat er niet tot in het oneindige formaliteitseisen worden gesteld, en dat toch minstens het verzoekschrift en/of het standaard medisch getuigschrift verwezen volledig op hun inhoud worden gecontroleerd. De argumentatie als zou er geen uitspraak zijn gedaan over de ernst van de aandoening is dan ook niet correct. Verwerende partij kon er zich niet zomaar mee vergenoegen zonder enig afdoend onderzoek van de gehele inhoud van het verzoekschrift en/of het standaard medisch getuigschrift, te stellen dat er niet voldaan is aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden. Het is duidelijk dat door verwerende partij een al te strikt formalisme wordt geëist en dient vastgesteld te worden in tal van dossiers dat nu de nieuwe wet van 29 december 2010 wordt gebruikt/misbruikt om op louter formele gronden de aanvraag niet te moeten onderzoeken, en er tevens geen bereidheid is tot effectief onderzoek noch in het geval alles duidelijk is noch in het geval er bepaalde onduidelijkheden zijn. Dat de ratio legis informatievergaring betreft over een aantal essentieel geachte elementen, en door de vermelding en in het verzoekschrift en in het standaard medisch getuigschrift van de ernst van de aandoening (zie hoger) wordt er onmiskenbaar voldaan aan deze ratio legis.

Dat de afwijzing wegens onontvankelijkheid in het geval er in het standaard medisch getuigschrift wel de ernst van de aandoening wordt vermeld, geëxpliciteerd, getuigt van een grove onzorgvuldigheid en bovendien het redelijkheidsbeginsel schendt. Wel integendeel, verwerende partij vraagt geen enkel bijkomend stuk op, doch gaat eens te meer af te wijzen op basis van louter formele gronden. Gezien er door verwerende partij nooit enig onderzoek is, hoewel het nu juist de bedoeling moet zijn alle nuttige elementen te onderzoeken is er manifeste schending van art. 9 TER VW en doordat verzoeker ook nooit enige vraag tot bijkomende informatie hebben gekregen ondanks het feit dat verwerende partij blijkbaar niet bereid was het standaard medisch getuigschrift te onderzoeken, of nog verzoekster voor zover als nodig een bijkomend attest van de dokter voor te leggen, is er een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aan de orde. Pit overdreven formalisme met totaal gebrek aan enig onderzoek van het ingediende verzoekschrift of nog het medisch getuigschrift zelf of verzoek tot voorleggen van bijkomende stukken/gegevens heeft een beslissende invloed gehad op de uitkomst van de beslissing.

De ratio legis van art. 9 TER VW bestaat erin personen die ziek zijn en die niet kunnen terugkeren naar hun land, een legaal statuut te verlenen. De procedure is gericht op zoveel als mogelijk informatievergaring, en het kan niet dat verzoekster telkens opnieuw wordt geconfronteerd met een beslissing tot onontvankelijkheid, waarbij zij dan uw zetel dient te vatten, en gebeurlijk een nieuwe procedure art. 9 TER VW dient in te leiden. Dit zou zowel verzoekster als verwerende partij als uw zetel vooruitgeholpen hebben, niet de talloze afwijzingen telkens opnieuw op geheel formele gronden waarbij al van op voorhand geweten is dat dit als een boemerang terugkeert aangezien de wegens formele gronden afgewezen verzoekers onmiddellijk opnieuw een aanvraag zullen indienen.

TWEEDE MIDDEL:

Schending art. 9 ter Vreemdelingenwet 15 december 1980. Schending beginsel dat elke bestuurshandeling door een materieel motief moet worden gedragen (materiele motiveringsplicht). Artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt: "De administratieve beslissingen worden met redenen omkleed Aan artikel 62 Vreemdelingenwet is slechts voldaan wanneer de motivering van de administratieve beslissing afdoende en toereikend is (R.v.St., nr. 43.522, 29 juni 1993, R.A.C.E., 1993), en meer bepaald passend, nauwkeurig en relevant (R.v.St. nr. 53.583, 7 juni 1995, Rev.dr.etr. 1995, 326) of nog duidelijk, nauwkeurig en ter zake dienend (R.v.St. nr. 42.199, 8 maart 1993, R.A.C.E., 1993). Artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepalen het volgende: "Artikel 2: De bestuurshandelingen van de besturen bedoeld in artikel 1 moeten uitdrukkelijk worden gemotiveerd. Artikel 3: De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermeld die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn." De motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur vereist dat de motivering van een bestuurshandeling die een aanvraag verwerpt volledig, precies en relevant is (R.v.St. nr. 55.056, 7 September 1995, Rev.dr.etr. 1996, 249).

Verzoekster meent dat bovenvermelde rechtsregels door de Dienst Vreemdelingenzaken in casu werden geschonden en dat alleszins de materiele motiveringsplicht werd geschonden. Verzoekster vordert dan ook op grond van een schending van materiele maar ook de formele motiveringsplicht de vernietiging van de bovengenoemde beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken. De motivering van de dienst Vreemdelingenzaken is op geen enkele wijze afdoende, nauwkeurig en volledig. Verwerende partij beperkt zich ertoe in haar beslissing uiteen te zetten dat er geen correct ingevuld medisch getuigschrift zou voorliggen, terwijl in werkelijkheid het voorgelegde medisch getuigschrift wel degelijk alle vermeldingen bevat en bovendien vergezeld ging van een twee medisch verslag dat in detail alle medische problemen beschrijft. Het is het duidelijk dat verzoekster er mocht op vertrouwen dat haar aanvraag ten gronde zou beoordeeld worden en niet zomaar afgewezen zou worden. Verwerende partij kan zich niet op een gebrek aan medisch attest beroepen, als een dergelijk attest voorligt, doch niet wordt aanvaard, en anderzijds nooit een bijkomend attest werd gevraagd. Het is dan ook volkomen ten onrechte dat verwerende partij nooit overgegaan is tot een onderzoek ten gronde van de aangehaalde medische problemen en de aanvraag van verzoekster tot toekenning van medische regularisatie. Het kan en mag niet aanvaard worden dat verwerende partij telkenmale opnieuw op een stereotype manier verzoeken tot regularisatie gaat afwijzen om te stellen dat zij deze niet dient te behandelen. Er is geen enkele afdoende motivering waarom verwerende partij de aanvraag van verzoekster niet ten gronde zou moeten beoordelen, dan wel zelf enig onderzoek zou uitvoeren. Dat zich in dit verband trouwens de vraag stelt of een niet medisch geschoold persoon zomaar kan oordelen over de ontvankelijkheid van aanvragen medische regularisatie, vraag die ontkenkend dient beantwoord te worden, en wellicht veel problemen zou kunnen oplossen. Dat het alleszins een schending van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel uitmaakt dat de ingediende medische attesten worden beoordeeld door een niet-arts, die geenszins enige medische scholing achter de rug heeft. Dat alleen al om deze reden de hier bestreden beslissing dient vernietigd te worden."

2.3. Artikel 9ter van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indien in van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling (...)

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

(...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in §1, vierde lid."

2.4. In casu werd de bestreden beslissing genomen om reden dat het medische getuigschrift van verzoekers de graad van ernst niet vermeldt. Uit de bewoordingen van artikel 9ter van de vreemdelingenwet blijkt immers dat het standaard medisch attest drie zaken dient te vermelden: de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Uit het medisch attest van 26 oktober 2012, dat verzoekers voorlegden bij hun aanvraag van 29 oktober 2012 blijkt dat het volgende werd dienaangaande immers slechts het volgende vermeld op onderstaande invulvraag:

"B/ DIAGNOSE: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter wordt ingediend - het is in het belang van de patiënt dat voor elke pathologie stukken ter staving worden voorgelegd (bv. specialistisch verslag):

- PTSD waarvoor psychologische opvolging gebeurt
- Angststoornis"

2.5. Een eenvoudige lezing van het getuigschrift toont aan dat wel melding wordt gemaakt van de ziekte, doch nergens melding wordt gemaakt van haar graad van ernst. De behandelende arts van verzoekers vermeldde enkel de aandoeningen en de opvolging zonder aan te duiden wat de actuele graad van ernst is van deze aandoeningen, nochtans een duidelijke wettelijke vereiste. Het is bijgevolg noch kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de staatssecretaris noch steunend op een incorrecte feitenvinding, om te oordelen dat in het medisch attest geen melding wordt gemaakt van de graad van ernst van de aandoening en dat daarom de aanvraag onontvankelijk moet worden verklaard op basis

van artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet. Het redelijkheid- en zorgvuldigheidsbeginsel worden dan ook niet geschonden door de bestreden beslissing.

2.6. Verzoekers kunnen niet worden gevolgd in het betoog dat de graad van ernst zou kunnen worden afgeleid uit de *supra* weergegeven vermeldingen.

2.7. *In casu* wordt in de bestreden beslissing gesteld dat er omtrent de 'graad van ernst' van de ziekte geen uitspraak wordt gedaan. In haar nota met opmerkingen benadrukt de verwerende partij deze stelling en stelt dat zij conform de wet het medisch getuigschrift heeft getoetst aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden. Verzoekers stellen daarentegen dat het medisch attest volledig voldoet aan de voorwaarden van artikel 9ter, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet.

2.8. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekers in hun medisch attest enkel een opsomming geven van de aandoeningen zonder enige uitspraak te doen over de graad van ernst. Derhalve heeft de verwerende partij niet ten onrechte de aanvraag van verzoekende partij onontvankelijk bevonden wegens het ontbreken van een aanduiding van de graad van ernst van de aandoening waaraan de verzoekende partij lijdt.

2.9. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiele motiveringsplicht immers niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.10. De bestreden beslissing steunt op afdoende, pertinente, deugdelijke en ter zake dienende motieven. De schendingen van de artikelen 9ter en 62 van de vreemdelingenwet, alsook de schendingen van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen wet kunnen dan ook niet worden aangenomen, evenmin als de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.11. Artikel 9ter van de vreemdelingenwet schrijft voor dat deze graad van ernst moet worden vermeld, los van de ziekte zelf en de noodzakelijk geachte behandeling, in het standaard medisch getuigschrift, zodat het niet volstaat te stellen dat deze graad van ernst impliciet zou kunnen worden afgeleid uit een geheel van bewoordingen die zich zowel deels in de aanvraag bevinden en eventueel deels in het medisch attest. Indien de graad van ernst niet wordt vermeld op het medisch getuigschrift verklaart de gemachtigde van de staatsecretaris de aanvraag inderdaad onontvankelijk in toepassing van artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet.

2.12. Wat betreft de opmerkingen van verzoekers dat het standaard medisch getuigschrift van 26 oktober 2012 tevens het volgende vermeldt: "*gegeneraliseerde angststoornis, PTSD, trauma in thuisland*", merkt de Raad op dat de behandelende arts deze informatie onder de rubriek A 'medische voorgeschiedenis' heeft geschreven en dus niet onder de rubriek 'diagnose, schets van het ziektebeeld en diens graad van ernst'. Het is duidelijk dat de onderscheiden rubrieken twee gescheiden soorten van informatie opvragen en bevatten.

2.13. Verzoekers kunnen daarbij niet dienstig verwijzen naar de vermeldingen die in hun aanvraag zelf werden opgenomen. Uit artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet blijkt dat de graad van ernst dient te worden vermeld in het standaard medisch getuigschrift en niet in het begeleidend schrijven.

2.14. Verzoekers kunnen niet gevolgd worden waar zij zich beklagen over het feit dat hen geen vraag tot het overmaken van bijkomende informatie werd overgemaakt. Op verzoekers rust immers een wettelijke informatieplicht op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet die hen ertoe noopt alle mogelijke nuttige informatie omtrent hun aanvraag zelf over te maken.

2.15. Bovendien werd op de datum van de aanvraag van 29 oktober 2012 geen enkel ander standaard medisch attest overgemaakt. De gemachtigde van de staatssecretaris stelde hierover terecht in de motivering van de bestreden beslissing dat: "*Alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag (Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011)*".

2.16. Bij gebrek aan een van de in artikel 9ter, § 1, 4e lid vereiste medische elementen dient de aanvraag met toepassing van artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet onontvankelijk verklaard te worden.

2.17. Wat betreft de opgeworpen schending van de rechten van verdediging tenslotte merkt de Raad op dat het beginsel van de rechten van de verdediging in principe niet van toepassing is op een administratieve procedure. De rechten van de verdediging in administratiefrechtelijke zaken zijn enkel van toepassing in tuchtzaken, doch niet op zuiver administratiefrechtelijke beslissingen die worden genomen in het raam van de vreemdelingenwet (RvS 3 november 2003, nr. 124.957). Verzoekers kunnen zich niet dienstig op dit beginsel beroepen.

Het enig middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien oktober tweeduizend dertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC